

הפסטיבל האנתרופולוגי השני

THE SECOND ANTHROPOLOGICAL FILM FESTIVAL

אחרים בסאלה הניגרי מספק הצצה מורתעת למסורת נוכחית, המאפשרת לנשים לבוחם מבצעיהם ול"חחתך" על ידי גברים של השבט המנץץ. זה טס מעין דתי, שבו הריקוד, השירה והמבטים של משתתפיו אמורים לחברו קשר אהוה בין השבטים, שרק לאורה מוגבעת שנאנסה על ידי שוטר ונכלאה בסופו של דבר כנבתת, או מען כבוד משפחתה של קתינה, שקיימה יחס מיון עם נער המכור להינשא לה בלחץ חורי – מילויים יicutות קיומיות מפיעעות בחרףוון נגד המשלחת. סאמפהאת אינה מודדת במסות. כזה הוא שכליה הרשות והיכולת הנדרשת להמתעקש על הוצאה האמת לאו, בקשוחות ובחום, במכוכיות ובפטיחות שווה לכל נפש. (58 דקות. הודי וגרמני, תרגום לאנגלית)

בכחות עצמה, והפכה לפעילה חברתיות בכפרים נידחים בדרום הוה. היא קיימה ארגון נשים בוורוד, שסייע לחוותיהם גם גברים, ומצליח לעורר מחאות והפגנות רחוב נגד עולות משפטיות, בעיקר מצד המשטרת ובaille מעמד. גם מאבקים למען גנעה שנאנסה על ידי שוטר ונכלאה בסופו של דבר כנבתת, או מען כבוד משפחתה של קתינה, שקיימת יחס מיון עם נער המכור להינשא לה בלחץ חורי – מילויים יicutות קיומיות מפיעעות בחרףוון נגד המשלחת. סאמפהאת אינה מודדת במסות. כזה הוא שכליה הרשות והיכולת הנדרשת להמתעקש על הוצאה האמת לאו, בקשוחות ובחום, במכוכיות ובפטיחות שווה לכל נפש. (58 דקות. הודי וגרמני, תרגום לאנגלית)

Anthropological Film Festival

Speaker: Prof. Nadera Shalhoub-Kevorkian

Pink Struggle (Germany 2011)

Dir.: Manuela Bastian | Sampat Pal is a self-educated mother of five who became a social activist in northern rural India. She founded "Gulabi Gang," a women's group dressed in pink saris who protest against legal injustices, especially those inflicted by the police and privileged individuals. Every one of the "Gulabi Gangs" battles is infused with surprisingly sharp tones of criticism against the government. Sampat does not rebel against tradition. Her power lies within her common sense and her unique ability to insist on telling the truth with obstinacy and warmth, with authority and equal openness to all. (58 min., Hindi & Ger, Eng. subt.)

Anthropological Film Festival

Speaker: Dr. Sigal Goldin

Dance with the Waadaabees

(France 2010)

Dir.: Sandrine Loncke | The spectacular traditional ritual war dance between the Waadaabes and other tribes in the Nigerian Sahel is a dying tradition that allows women to escape their husbands and get "kidnapped" by the men of the triumphant tribe. It is a sort of religious ceremony, in which the dance and the participants' glances bind the tribes together promising safety and health for all. For seven days and nights, following the solar cycle, two tribes compete in a traditional dance, embedded in the remains of its matriarchal traditions. The dance is now being threatened by the desertification of the Sahel, the decreasing number of dancers, and corruption of its leaders. (90 min., local language, Eng. subt.)

סינמטק 4 18:00

פסטיבל אנתרופולוגי

היכ שהשימים פוגשים בגינום

(ארה' ב' 2011)

ביפוי: שפה פרידלנדר | סיפורם של ארבעה כורים ומשפחותיהם הממליכים חיים במכוחות הגופרית במדברגוטוי של הר געש פעיל במזרחה אינדונזיה. משורר עד שקיעה הם

שלישי Tuesday

27/11

סינמטק 2

פסטיבל אנתרופולוגי

דוברת: עדה אושפיז

שדה של קסם (ליטא/רוסיה 2012)

ביפוי: מיכאל אגאזו סרווילו | פואמה דוקומנטרית על אנשי שלדים החיים כשן שעושים ביום בודה, ליד המבלגה הסגורה של קרייאטוסקה. לאחר ארבע שנים צילום מצליח הsofar לשרטט בរישות את עולם של דור המצלבה ולספר את סיפורה של קהילה מתפוררת, שיגרת יומנה, אורחות החיים הייחודיים שפיתחה מכוח הנסיבות, כאביה, אהבותיה ותחות השאנדן המתמיד שלה. (62 דקות. רוסית, תרגום לאנגלית)

Anthropological Film Festival

Speaker: Ada Ushpiz

Field of Magic (Lithuania/Russia 2012)

Dir.: Mindaugas Survila | This is a Docu-Poem about people living on the margins of society near the Kariotiskes dump in Lithuania. The film depicts the lives of the dump dwellers and tells the story of a dissolving community, its daily routine, and a specific way of life dictated by circumstances, everyday joys and sorrows, love and a constant sense of loss. (62 min., Russ., Eng. subt.)

סינמטק 2 17:30

פסטיבל אנתרופולוגי

דוברת: ד"ר סיגל גולדין

לודקוז עם הוואדאה (эрופת 2010)

ביפוי: סדרון לונקה | טסס מוסורי מרובע של ריקודי מלחמה בין שבט הוואדאה ושבטים

סינמטק 4 16:00

פסטיבל אנתרופולוגי

דוברת: כריסטה שלחוב-קובורקיאן

מאבק בורוד (גומניה 2011)

ביפוי: מנאליה בסטיין | זהו סיפורה של סאמפהאת פאל, אם לחמשה, שרכשה את השכלה

city's tribulations are drowned by the sounds of hip-hop, rap Congolese folk music, and boxing matches. The festivities offer a fascinating look at the struggle for African cultural independence, while still under the influence of colonialism and acceptance of its stereotypes. Flamboyant and elegant characters with walking sticks, cigars, perfume, and stylish designer suits, represent "Sapeur," Congo's sub-culture. "Sapeur" is French elegance, manners, pride and joie de vivre, but it is also a profession, an opportunity to find work serving the white high society," explains one of the characters. In opposition, a subversive culture is developing against turning "green Brazzaville," as it was called by the French exiles in WWII, including General de Gaulle, into "trash Brazzaville" (51 min., Fr. & local language, Eng. subt.)

רבעי

28/11

15:30 סינמטק 2

פסטיבל אנתרופולוגי
דובר: ד"ר ג'קי פלדמן

למסגר את الآخر (אתיופיה/הולנד 2011)
בבמאי: אליה קווק, וילם טימורו | מאות התהירין הנוהרים מייד חדש לצפות בשפטו ה兜ורי מפנק האומנו שבדרכם אתיופים היפכו למקור הפרנסה העיקרית של השבט וטוללו את אורתודוקס ח'ין. כוח המשיכה הבתלי נדליה של נשות המורו הם העיגלים הגודלים ובעוצמת השפעתם החותכות והמודילדות, שלתוכן משיחיות הנשים צלחות מעוטרות. מוחירו של צילום אישת האהוב ביר (מטבח אתיופית) והמחייב עליה לעשוי ביר אם לא רק על נזקיה של תיירות מערבית בכפרים נידחים באפריקה, אלא בעיקר על צמא לקרבה אונשיית, לצד חסור היכולת ליאוות את الآخر מהחן לפרטם של התמונה. (25 דקות. שפה מקומית ואנגלית, תרגום לאנגלית)

20:30 סינמטק 3

פסטיבל הארץ חגיון
ברכות והופעה של סיסטם עלי, אנסמבל הוועוף

הו המתקיים الأربع שנות. הלהקה, שהוקמה בשנת 2006 במקלט בשכונת עג'מי ביפו, מכילה עשרה מוזיקאים. המבאים לבמה עשר של שופות וונגנות מוזיקאים שונים.

יום ראשון בברזיל (סודר/קונגו 2011)

בימי: אנריקיך, בר, אדריאן כוננו | פסטיבל יומן ההשנה על עצמות מהקולוניאליזם הצרפתי בברזיל מיפוי שמחות חיים לרגע בחובות מוכי העוני של בירת קונגו, הנחשתה לאחת האלימות באפריקה. המזעקה נשפטת במוסיקת הפיהוף, לחנים עממיים, מופעי אגרוף וואף. אבל מעבר לה פותח הפסטיבל צוחר מורתך למאנק השחרור התרבותי האפריקאי, לצד הפנמת הקולוניאלים וכינעה מהשורות אלגנטיות, בשלצ'טים, מקלות הלכה, סיגרים, בשמיים וחילופת מסותרים פוליטיים, מיפוי האופנה של מעצבים צפתחים, מיציגות את תרבות הנהבות של "סאפה" (בקונגו, בהנגתו של סטן, אב לון המקומו). "סאפה" זה זייזו, ניקיון, יכוסים, גאותה ושםחה צפתחים, אופור אחד ומומט, "אבל זה גם מתקצע, סוכני לנצח עזה בשווותם של בניים ומי מעלה". מגנד מותפתחת מוסיקה ותרבויות רחבות תרבותית. זו חזקתו נגד היפהנה של "ברזילו הירקה", כפי שכנים אותה גברים צופטים במלhotת העולם השני, בתוכם הגנול דה גל, ל"ברזיל של זבל". (51 דקות. צפתחית ושפה מקומית, תרגום לאנגלית)

מלאים שקים עם גופרית ונושאים אוטם על כתפיים במוירות החר, כשהם נושמים עשן גדים רעלים. אך הם פורקים אותן בעיר שלמרגלות החר ורק כדי לטפס שוב ולמלא שקים חדשים. משוכרתם מספיקה בקשוי למחוון ולבוש והמאבק האמתי שליהם הוא לשלוות את ידיהם לבית הספר, כדי שלא יחלקו את גורלם. הצעירים מתקפים למצוא נשים למוסלימי, הם היחידים שמעמידים שוכחות תש, שייאוטו להינשא להם והםבווגים, שכוחם עלי לא יכולם להרשות לעצם לפרש. נאטו, צערן בן, 27, ואשתו העירונית, שהוריה, הנמנים עם המיעוט ההינדי, החירמו אותה בגל נישואיה למוסלימי, הם היחידים שמעמידים לעזען של אונשיות, חום ויציבות, במציאות של חסור מוצא. המזקה הבלתי נסבלת הזאת היא גם מוקד של תיירות ארעית, שהקרים מעדודים בהשתמכות ובחדווה, בזכות ה"טייפים" שבחידה. (80 דקות. אינדונזית, תרגום לאנגלית)

Anthropological Film Festival

Where Heaven Meets Hell (USA 2011)

Dir.: Sasha Friedlander | *When Heaven Meets Hell* tells the story of four miners working in the sulfur mines of Kawah Ijen, an active volcano in Indonesia. From sunrise to sunset, they inhale the toxic gases, filling sacks up with sulfur and carrying them down the mountain, before climbing back up again. Their pay is barely enough to cover food and clothes. Their real struggle is preventing their children from going down the same path. The younger miners have difficulty to find women willing to marry them, the drained older ones cannot afford to quit, and only few dare to dream of a better life and future. Within such a bleak reality, simple acts of humanity, become anchors of stability and warmth. (80 min., Indonesian, Eng. subt.)

Anthropological Film Festival - Opening Event

Opening remarks and a performance by:
System Ali

Sunday in Brazzaville (Spain/Congo 2011)

Dir.: Enric Bach, Adrià Monés | For one day each year, the people of Congo's capital, Brazzaville, one of the most dangerous cities in Africa, can forget their hardships and celebrate independence from French colonialism. The

סינמטק 4 18:00

פסטיבל אנתרופולוגי
דובר: ד"ר שי חנגל

ילד' הצונאמי (בריטניה 2012)

בכיוון: זר ריד | שחוור מצרור של מוראות סופת הצונאמי אשתקד לאורך החוף הפסי של יפן, שנטה ח'י 19,000 נפשות, ביןיהם 74 ילדים ותשעה מורים מבית הספר "אוקוואה". הסיפור מספר דרך מוגויגום של ילדים, בדרך הייחידה שאפשר לספר אסון ואימה בסדר גדול זהה – דרך פרוטי פרוטים של תמנונות ושברי זכוכינות שעדיין נברים לכל צוועה במוחותיהם הקטנים ומתקפים בצתוקם, במובוקותיהם, במבטיהם האלימים. חדר המשחקרים, החצר הפנימית בה הנחו לרוכב על אופניים, השביל מהדר האמנתו לחדר הכהר, החלג שירד באוטו יומ ("היה קר, אני חשוב", מתאמץ אחד הילדים להיכר), שיכים לעולם שנמוך בשתי דקות שניות, את חיים. "הצונאמי לא בא בבת אחת, בשקט-בשקט הוא געשה יותר ויותר גдол", מספרות ילדה אחרת. "הסתכלתי על מוכניות ולא ידעתי אם אני טובא לקחת אותו... ריאיתי את המים מטפסים במדרגות והבנתי שאם נישאר בחדר המוסיקה כלנו נמות." במקביל, חלק מפליטי האזרחים שכוסו באבק הגורعني של אסון ההורן בפזוקישימה מסרבים להתפנות עמוק יפו ומקובצים במינاميיסומה על גבול האזור האסור, מתחוננים באורות האדיםם המרצדים שם, ומיחילים רק לחזור לבתיهم, למרות סכנות הרקינה. (59 דקות. יפנית ואנגלית, תרגום לאנגלית)

Anthropological Film Festival

Speaker: Dr. Shai Chen-Gal

Children of the Tsunami (UK 2012)

Dir.: Dan Reed | A chilling reconstruction of the 2011 Tsunami in Japan that took the lives of 19,000 people, among them 74 children and 9 teachers at the Okowa School. Only through the eyes of children can such a horror be recounted—the tiniest of fractured images and memories collectively recreate the terror reflected in their laughter, awkwardness, and silent glances. The playroom, the courtyard where they rode their bikes, the path from the art room to the auditorium, the snow that fell that very day, all belong to a world erased in the two minutes that forever changed their lives. Also told is the story of some refugees from the area covered by nuclear dust who refuse to evacuate. They gather in Minamisoma, on the outskirts of the forbidden territory, staring at the red lights flickering in the distance, hoping to return to their homes. (59 min., Jap. & Eng., Eng. subt.)

from AIDS in Addis Ababa. Lydia and her friends, rejected and betrayed by their families and society, deal with death in a way that only children can comprehend. Without delusions, they learn, dream, play, and plan their future until the day when weakness and symptoms take over. From this seemingly straightforward depiction of children living under the shadow of death, it is hope and the inability to grasp the end that stand out, alongside keen and uncompromising insights. (69 min., Amharic, Eng. subt.)

סינמטק 2 17:00

פסטיבל אנתרופולוגי

דובר: ד"ר נודאי דעת

עיר הרצים (בריטניה/איטליה 2012)

בכיוון: ג'רי רות'יאל | סייפון של שתי נערות, בנות 14 ו-15, מבקוז', כפר אוריוי, שהציגו כבר כמה אלופים אולימפיים ברכיבה על אופניים. ילדים וילדים בכפר זה משקיעים עצם מוגלים צעירים באימונים מפרטים, כדי לפרוץ את מעגל העון והנסוחאים היפהים. חלום הילדות שלהם מנצל הטבע במסגרת שיטה משליחתית משומנת של מועדוני ספורט לאימונים אטלייטיים, הפרושים לאחר הדינה, כמעט מופסקף לצמיחה כלכלית לערים חלשות, פתוח תיירות וגואווה לאומת פטרויטית. שטל ענק "קדמה דורך אלטלטיקה" מקדם את פניה של האיא היחסית באחד המועדים האלה, שבו היא חווה עונת גזול יותר מאשר ביבת ה/orה. בינו לבין, בין העונה היבשה לעונה הרטובה, מיסיםיים הסונים לבות דרך המשרתות בין הרכר שרק ילדים מסווגים לה. ללא אשליות, בקוז' לאדים אבבה ומשאות אספהקה שלא נראו בו קודם מעלה תמרות אבק בסמطاותיו. (89 דקות. אמהרית, תרגום לאנגלית)

Anthropological Film Festival

Speaker: Ghazi Nujedat

Town of Runners (UK/Ethiopia 2012)

Dir.: Jerry Rothwell | Town of Runners tells the story of two young girls, ages 14 and 15, from Bekoji, an Ethiopian village famous for raising long-distance running Olympic medalists. From a very young age, the village children invest much time and effort into their laborious training, hoping against all odds that they will break the cycle of poverty and forced marriages. This childhood dream is exploited by a government system of training clubs, spread throughout the country—a doubtful solution to poverty, tourism, and national pride. Through the young athletes' struggles, the film provides unique insight into the lives of young Ethiopians living between tradition and the modern world. (89 min., Amharic, Eng. subt.)

Anthropological Film Festival

speaker: Dr. Jackie Feldman

Framing the Other (Ethiopia/Netherlands 2011)

Dir.: Ilja Kok, Willem Timmers | The Mursi tribe, living in the basin of the Omo River in Ethiopia, are best known for the tribe's women who place large plates in their lower lips and wear enormous, richly decorated earrings. Every year, hundreds of Western tourists come to see the unusually adorned natives and provide the main source of income for the Mursi. To make more money, they embellish their "costumes" and finery in such a manner that less of their original authentic culture remains. Both humorous and chilling, the film shows the destructive impact tourism has on traditional communities. There is a deep need for human contact, but, the two sides are unable to see each other outside the frame of the picture. (25 min., local language & Eng., Eng. subt.)

סינמטק 4 16:30

פסטיבל אנתרופולוגי

גן עדן קרן (בלגיה 2011)

בכיוון: ליבן קרטוטסן | "החיות חולות אידיוט פירוש הדבר שמתגоро בתוכו משהו שאינו לא יודעת מהו ולא אוהבת אותו", מסבירה לדידה, בת 13, המתגנורת בבית יתומים לחולי אידיוט בלבד באחד המועדים האלה. לדידה, ילדים יתומים או נטושים, דוחים לפנימיה, ילדים יתומים או נטושים, מוכבדים ונגבדים על ידי הוריהם וחבריהם, מוכבדים עם מציאות של פחד ממות יומיומית בדרך שרך ילדים מסווגים לה. ללא אשליות, כשהחפוך נשף מעיניהם תדייר, הם לומדים, חולמים, משחקים, מתכוננים את העתיד, עד שהחולשה והחומרת סימני המחלה מביססה אותן. אחת הנערות החדשות שמשמעותה לפנימיה גנטשה על ידי אביה כשהיא התהה תינוקות, ולא יכולת להשתחרר מזכר נזיפותיו – למה לחסוך בשבייה כסף, היא מובילת הולכת למות. זו לא טעונה, איך אבא יכול לטעוטה כך, זה בלתי אפשרי לעשות טויות כלאה", היא מבקשת בהיגיון ברזל של ילד בפני המורה-מחטף שלה. "יש לי שאלה", היא מושפעה, "ילדים סובלים מה תהייה איזה רוק סובלת כהה?" מתחם התיעוד העניני, לכארה, של חי' ילדים בצל המות, בולטות זויקאן התקווה וחורור יכולת קלוטן את הסוף, לצד תובנות חריפות ובולתי מתחשחות של יושר וילוזות. (69 דקות. אמהרית, תרגום לאנגלית)

Anthropological Film Festival

Little Heaven (Belgium 2011)

Dir.: Lieven Corthouts | "Having AIDS means having something inside of me that I don't know and don't like," describes 13-year-old Lydia, who lives in an orphanage for children suffering

פסטיבל אנתרופולוגיה

מקבץ מסרטי מירוט מיד וגורורי ביטסן

ורטמים קרים על יוזות מוחבי העולם

דוברת: **חופ' קתרין ביטסן****תרבות ואישיות:**

כיצד נבנית אישיותו של אדם? האם הוא מופיע פרט וחד פער, או שיש בה מרכיבים תרבותיים המשותפים לה ולבני חברתה?

שאלות מעין אלה העסוקו את מרגרט מיד, והן נמצאות בתשתיות פרויקט הצלום שהיא ובזוגה האנתרופולוג גורורי ביטסן ערכו במחצית שנות השלושים של המאה שעברה. כיצד הוחים ילדים? מה שיטת ההנקה של האם ומה שיכן מנהלים ההורם את כלכלת הרגשות שלהם מול ילדיהם השוניים? סרטים שנוצרו בהם ערכו סיבכוסיגות אלה ומיצעים מניפה מגוננת של דוגמאות ומקומות גדול למחשבה.

אחר הצהרים של היום השני לפסטיבל, יוקדש

להקרנת כמה מסרטי הקצרים של הזוג מיד ביטסן לצד שני סרטים קצרים עכשוויים העוסקים בילדות בסקוטלנד וגאיטיופיה. אורחת הדין היא האנתרופולוגית קתרין ביטסן: חוקת תברות, לשון ומעל החיים ובתים של בני הזוג מיד וביטסן כמו כן יוקרנו:

סינמטק 4 20:00**פסטיבל אנתרופולוגיה**דוברת: **פרופ' מיכל בירן****90% הטונדרה (ווסיה 2011)**

בימוי: אלכס אקרושוב | אפואו קולגוצי רבע עצמה על משפטת נודים רועים המתוגרת במרחבי הטונדרה של הפזרה הרחוק הרוסי. בmişוריים

הצחיחים המשולגים, בתניינאי אקלים קיצוני של טופרתוות ממושפעת של 40 מעלות מתחת לאפס, נאבק אבי המשפחה, בן, 72, על השידורת משפחתו העפה וערדיי המונום 14,000, וראשי בקר. תיעוד הישרדותה היומיומית של המשפחה בעומק היצ'קוקתקה חושף את התלות במסורת המאיימת על ידי הפלישה הבלתי נמנעת של המודרניות. ראש החוץ הם הילדים שבאו את הבידוד של האיוויצאים במוסקק למיניהם בעיר רוסיה. הם משאירים מאחוריהם אחיהם קטנים, שדיונות הקרח העצומות ח"ן "מג'ורש המשחקים" שלהם, המעצב את עולם ודמיון, והורים המלווים אותם למסוק בדמעות, בידעה שלידיהם הבוגרים כבר לא ייפשו את עתידם במחיצתם. 105 דקות. רוסית ושפה מקומית, תרגום לאנגלית

Anthropological Film Festival Speaker: **Prof. Michal Biran****The Tundra Book: A Tale of Vukvukai, The Little Rock (Russia 2011)**

Dir.: Aleksei Vakhrushev | A powerful cinematic opus about a family of nomadic herders living in eastern Russia's tundra peninsula coping with the invasion of modernity. In the barren snowy plains and under extreme climate conditions, the family's 72-year-old patriarch is fighting for the survival of his growing family and 14,000 head of cattle. The children who left to study in cities around Russia broke the island's isolation, paving the way for others.

מקבץ מסרטי מירוט מיד וגורורי ביטסן

ורטמים קרים על יוזות מוחבי העולם

דוברת: **חופ' קתרין ביטסן****תרבות ואישיות:**

כיצד נבנית אישיותו של אדם? האם הוא מופיע פרט וחד פער, או שיש בה מרכיבים תרבותיים המשותפים לה ולבני חברתה?

שאלות מעין אלה העסוקו את מרגרט מיד, והן נמצאות בתשתיות פרויקט הצלום שהיא ובזוגה האנתרופולוג גורורי ביטסן ערכו במחצית שנות השלושים של המאה שעברה. כיצד הוחים ילדים? מה שיטת ההנקה של האם ומה שיכן מנהלים ההורם את כלכלת הרגשות שלהם מול ילדיהם השוניים? סרטים שנוצרו בהם ערכו סיבכוסיגות אלה ומיצעים מניפה מגוננת של דוגמאות ומקומות גדול למחשבה.

אחר הצהרים של היום השני לפסטיבל, יוקדש

להקרנת כמה מסרטי הקצרים של הזוג מיד ביטסן לצד שני סרטים קצרים עכשוויים העוסקים בילדות בסקוטלנד וגאיטיופיה. אורחת הדין היא האנתרופולוגית קתרין ביטסן: חוקת תברות,

לשון ומעל החיים ובתים של בני הזוג מיד וביטסן כמו כן יוקרנו:

Into the Middle of Nowhere**The Hidden Smile****Anthropological Film Festival**

A collection of **short films by Margaret Mead and Gregory Bateson** and short films about childhood around the world

Speaker: **Prof. Catherine Bateson****Culture and Personality**

How is one's personality formed? Is it a private and unique performance or does it share common cultural elements with others?

These questions lie at the heart of the photographic project conducted by Margaret Mead and her partner anthropologist Gregory Bateson's in the 1930s. How are children bathed? What method of nursing does the mother select? And, how do parents conduct their emotional economics in front of their children? The films are organized around these issues and offer a variety of examples and room for thought.

On the second afternoon of the Festival, several of the Mead-Bateson short films will be screened together with two new short films about childhood in Scotland and Ethiopia. Anthropologist Mary Catherine Bateson, researcher in the fields of culture, linguistics, and circle of life and daughter of Mead and Bateson, will be the guest of the panel discussion.

Also screened:

Into the Middle of Nowhere**The Hidden Smile**

They left behind their younger siblings, for whom the giant ice dunes act as their playground, and the parents who know that their older children will not be settling down among them. (105 min., Russ. & local language, Eng. subt.)

יום שישי**29/11****סינמטק 2 16:00****פסטיבל אנתרופולוגיה****לאור האביב הגוצע (סובי/קנדיה 2011)**

בימיון: קסון II | הסרט מביא תיעוד נאמן של שנות חייהם האחרוניים של אם משפחה מסורתית בחורב המערבי בשצ'ז'אן, הרידע כשרד של קהילה מטרקאלית סינית. לאחר פיגוע מוחי, כתוצאה מנפילה, מאבדת ג'יאנג, בת 75, את יכולת התנועה ומוגלה אטיאס את משמעויות אבדן מעמדה המסורתית במשפחה, כתוצאה כהדרית המודונציג'ה והקופטיז'ום. לטון, זה מסמן קשה על חוסר האונים של הזקנה ועל ההשלמה שבתהליכי בידליה, שעם כל אהבתם וdagatam ורוחצים את גופה או מטפילים בעניןיות את זרם בקשושותיה. בשיחותיה עם הבמאי, ישובה על כס באפתח ביתה, סיוריה בפייה, היא מתחאנonta על ילדיה שאינם מציעים יותר לקחת אותה רופא וההופסיקו למת לה דמי צי. בנותיהם מתמודדת המשפחה עם קשיי השידורות ומתכוונת לפינויה מביתה חלק מתוכניות ממשלתית להפוך את הרחוב הנודע לאזור תיירות. המצלמה מלווה את הייששה עד לרגע המצמר שהוא כלואה מותחת לערמות שמיות במיטהה, ווותשת בעיניהם לחות: "לשכוב כבה יום ליליה, גוף לא שיר לי יונר". (112 דקות. מדינית, תרגום לאנגלית)

מושך. חוסר האונים והאובדן ההדרגתי של השיליטה על חייה מותרים את מארי ורק מול זיכרונות בלתי נסבלים: מכות ורצח התינוקות שלה בידי עצמה. היא עדין מצטטת בעלפה פואמות שכתבה בעזורה, לפני שספרה נסחף בשיטפון שהרס את בתיה שכונת העוני בה התגוררה. הסרט עוקב אחר מערכת היחסים שלה עם בנה, בנותיה וכלהותיה בעורו ימיה. כדי למנוע ממנה לknנות אלכוהול ולשוטט בהרחובות, כל אותה בנה בהדריך בחרץ. את תחינתיה קרוועת הלב לצאת מהדר הא משטייך במנות מודחות של אלכוהול, כדי שיתידם. הבן אואה, המגדל תרגולים לקברות, לא יידע אף להתמודד עם הבידיות והדיכאון העשוק הנשקרים מעינייה. רק הצעדים ניצתו פניה המיויסחת של מארי הבנאה רועית – שנפחתה בלבוקד דלת חדרה וכשהיא מכרת אף למודה קרוטה, זמנה את עליה לפגשיה והכתה אותן. כרוניתה של תלוויות גוברת ואבן אייטי של צלם אונש עד המות. (70 דקות, אנגלית)

Anthropological Film Festival

Speaker: **Prof. Catherine Bateson**

The Bastard Sings the Sweetest Song (Canada/Denmark 2012)

Dir.: Christy Garland | The story of 75-year-old Mary from Guyana reveals the misery of old age, particularly when linked to hopeless impoverishment. The film follows Mary's relationship with her family, as each member struggles with the family's traumatic past. Mary drinks and recites poetry, while aimlessly wandering the streets. To protect his mother from any harm, Mary's loving son locks her in a room. Not knowing how to handle the deep sadness that has overcome his mother, he lulls her to sleep with measured doses of alcohol. Old age, it seems, is a state of constant weakening that fosters abuse, reproach, admonishment, and ridicule. (70 min., Eng.)

סינמטק 4 18:30

פסטיבל אנתרופולוגיה דובר: מר אהרון אפלפל'

מחוץ לדרכן המלך (איילנד 2010)

בימוי: דיטר אוונר | שנה אחת בח' מס' שנותalus במרחבי השalg המורחים של צפון טורטיליבניה בעידן של מודרניזציה פולשנית לתוך הCPF הרומני, בעקבות הצטיפות רומניםיה לאיחוד האירופי. הסרט מתעד שיגורת ח' רעים מתיisha, שתוצתרמת החקלאית אינה עומדת יותר בתרומות עם מוצרם תעשייתיים ודריהם מאבדים בהדרגה שווקים. הקפיטלים מביא בעקבותיו לא ריק יציר של תחרות להרויות יותר כסף, אלא מטפח מושגים וולומות חדשים. לרכוש רב וכחצאתה לעובד בגרמניה הם פסגת שאיפוטו של אלביון הצעיר. האם ובנה כמעט

איןנה מורדת. היא מטיפה בשכנוע פנימי רב של הבעל ולקויים מצוות הקוראן על קווצו של יוז. תלמידותיה השובבות והעליזות מצאות בעזרתה את דרכן לדת בקהלות ובה יותר. (60 דקות. ערבית, תרגום לאנגלית)

Anthropological Film Festival

Speaker: **Dr. Lauren Erdreich**

The Light in Her Eyes (USA 2011)

Dir.: Julia Meltzer, Laura Nix | A fascinating portrait of Hounds al-Habash, a Muslim preacher, who thirty years ago founded the first Koran school for girls in Damascus. Her students are mostly secular. In the age of Islamic renaissance, she stands firm, with a gentle and trustworthy smile, against conservative men who believe the woman's place is in the home. For these young women, studying and memorizing the Koran provides, especially in the lower classes, a channel to improve their social position. At the school, Hounds is strict about pronunciation and about choosing whether to wear the hijab or not. She sent her eldest daughter abroad to study foreign languages, but she is not a rebel. With Hounds's help, her mischievous and cheerful students find an easier way to religion. (60 min., Arab, Eng. subt.)

סינמטק 2 18:30

פסטיבל אנתרופולוגיה דוברת: פרופ' קתרין בייטסן

המORIZED שיר המתוק ביתור

(קנדה/Denmark 2012)

בימוי: קריסטין גולדן | סופורה של הקשייה להשתתף בטקס לבישת כספי הראש המוסלמי מאיה, בת 75, בבית בנה בוגינה בדורם (ההג'אנט). את בתה הבכורה היא שלחה לחוץ לאץ' למד שפטות "ולחיות חיים של גבר", מתן אכון בחוסנה להישמר מהרע. אבל אל-ח'באש

האור שנטירה
The Light in Her Eyes

Anthropological Film Festival

The Vanishing Spring Light

(China/Canada 2011)

Dir.: Xun Yu | In The Vanishing Spring Light, director Xun Yu documents the last two years of the matriarch of a traditional Chinese family living in Dujiangyan City's West Street. At 75, following a head injury, Grandma Jiang discovers the meaning of losing her traditional role in the family and the effects of intruding modernism and capitalism. As her health deteriorates, her family must prepare to evacuate their home as part of a government plan to revamp the neighborhood. A haunting portrait of old age and the disintegration of life and tradition. (112 min., Mand, Eng. subt.)

סינמטק 4 16:00

פסטיבל אנתרופולוגיה

דוברת: **ד"ר לון אדרורי**

האור בעיניה (ארה"ב 2011)

בימי: ג'ילה מלצר, לאורה ניקס | דיקון מרתך של אודורה אל-ח'באש, בת 47, דרשנית בסמסג אל-זהרא ומיסידת בית הספר הראשון לילדי קוראן לילדים בدمשך, לפני 30 שנה. תלמידותיה באota בדרך כל משפחות חילניות. בעידן תחיית האיסלאם בסוריה, היא ניצבת, בחיחו נשים ורבות בוטוח, מול פדרנים ברברים שמרניים, המגבילים את מקומה של האישה בבית ו��יטופו של בילם ובכעל. התפשטותה השונית והלימוד בעלי פה של הקוראן בקרבת נשים בסוריה מספק לרבות מהן – בעיראק ממwand נמרק וווקוק – עירץ חשוב לשיפור מעמדן החברתי ולעמידה ברשות עצמן. בברית התפוצות והשוני והלימוד בעלי פה של נוכנה של פסוקי הקוראן ועל בחירה חופשית להשתתף בטקס לבישת כספי הראש המוסלמי מאיה. את בתה הבכורה היא שלחה לחוץ (ההג'אנט). את למד שפטות "ולחיות חיים של גבר", מתן אכון בחוסנה להישמר מהרע. אבל אל-ח'באש

מסעה המטלטל של האישה בין פה לספרד מסתם בחתונת הזוג אחריו 31 שנים של חי' הישרדות וגדול שלושה ילדים, ללא נישואים, במחלבה ובשכונות העוני של פרו. בריאלייז נטול אשליות, אבל עם תובנות חזרות, הוא מסגיר יותר מכל את הolia'חות במשפחה כouple לאחרון בשוליים של עוני ונישול מכל מעמד חברתי.) (82 דקות. ספרדיות, תרגום לאנגלית)

Anthropological Film Festival

Speaker: **Dr. Adriana Kemp**

Familia (Sweden 2010)

Dir.: Mikael Wiström, Alberto Herskovits | A unique documentary about the family of a Peruvian foreign worker, who had to travel to Spain to make a living, leaving her family behind in Peru. In powerfully moving *cinéma vérité* style, characters are revealed through their poverty stricken emotional and practical experiences, which make the family the only anchor of humanity and honor. Beyond the pain and desperation of relationships, alcoholism, and female repression, comes the desperate need for love and loyalty. The woman's difficult journey between Peru and Spain culminates in the couple's wedding after 31 years of survival, raising three children out of wedlock, and living in the slums of Peru. With keen insight and a realistic standpoint, the film sees family as the last resort in living on the margins of poverty and social banishment. (82 min., Span., Eng. subt.)

האוניברסיטה העברית בירושלים
The Hebrew University of Jerusalem

סינמטק ירושלים
Jerusalem Cinematheque

פינה. האם פולש יכול להיות בכל Watho Muno בלשון המוקומיים, ככלומר "אחד מהפה"? בשיל חלק זה "בית שהמצאת", בשיל אחרה: "אני מרגישה כאילו אני גרה בבית של מישחו זו, אין פה שם דבר ששיר לי, אני רק חולפת כאן". (67 דקות. פורטוגזית, תרגום לאנגלית)

Anthropological Film Festival

Speaker: **Prof. Yossi Yona**

Grande Hotel (Belgium 2010)

Dir.: Lotte Stoops | Mozambique's Grande Hotel was one of the grandest hotels in world. Born into luxury at the time of Portuguese colonialism, it has now become a ghost town where more than 3000 people from the lowest levels of society live without water or electricity. Through outstanding photographs documenting those living there today and archival materials from the hotel's glory days, Mozambique's miserable history, before and after independence, is revisited. This is the story of social outcasts who have built a "home" in an artificial setting. (67 min., Port., Eng. subt.)

סינמטק 4

פסטיבל אנתרופולוגיה

דוברת: **ד"ר אדריאנה קמף**

משפחה (שבדייה 2010)

בימי: מיכאל ויסטרום, אלברטו הרשקוביץ | מסCKER מייחד בינו על משפחה של עבודה קשה שגאה, שמתפרנסת כחדרנית בספרד. בעוצמה נגעת לב של קולנוע "יאירטה" בມיטבו נשפנות הדמיויות בהפוטוי וההתמודדיות היומיומיות שלהן, הרגשות והמעשיות, בתרבות שגאה מנוולת שעוני, שהופכת את המשפחה לעוֹן היחיד של אוניות וכבוד אונשי. מבעוד לכаб, "יאש אבדן דרך שפוירים ייחים, הממכרת לאלכוהולים, ודעות קדומות של דיכי' האישה, בוקע הצורך הנואש לאהבה ונאמנות.

מחחררים בינהם מי מהם ישי' לעבד בחוץ לארץ ולטמן במשפחה. מנקודת המבט של הרועים החווים את תחושת המלוכד של חוסר עתיד, למושג עובד זו בגורנונה נקשר ניחוח של "חופש", כי שפט אחד מהם. השינוי הגובל ביחסו הוא אולי במשמעותה של האישה במשפחה, שככל אimoto שהיא חזורת ליבור מ"העולם הגדולי", בעלה מקבל את פניה בשאלת: "התגעגע אל?)" עמוosa מוציא זקרה מערבים וכסף לרכב, דומה שזכורות העבודה המפרצת וההשפעה של עבודת זהה נדחקים הצדיה. (87 דקות. רומנית, תרגום לאנגלית)

Anthropological Film Festival

Speaker: **Mr. Aharon Appelfeld**

Off the Beaten Track (Ireland 2010)

Dir.: Dieter Auner | One year in the life of a family of shepherds in the snowy lands of northern Transylvania in an age of intruding modernization. Capitalism brings desire to earn more money and cultivates new concepts and dreams. Albin and his mother compete for the privilege of supporting their family from abroad. The shepherds associate being a foreign worker in Germany with freedom. The biggest change for this society may be in the woman's position, when, upon her return from the "new world," she is loaded with Western luxury products and money for a car. It seems that memories of her strenuous work and the humiliation of being a foreign worker are pushed aside. (87 min., Rom., Eng. subt.)

סינמטק 2

פסטיבל אנתרופולוגיה

דובר: **ד"ר יוסי יונה**

גראנד הווטל (בלגיה 2010)

בימי: לוטה סטופס | זהו ספורה של מלון "גרנד הווטל" בМОזמבק, שנבנה כמנצון נגלוני להנת הפקודות הגובה של הקולוניאלים הפורטוגזים ורחשב בזמןו למלון הגודל ביותר בדורמה לא פרוקה. כוון הפער המלון למען מושבת רפאים של כ-3000 פולשים מדתת העם, אנשי שלילים, גנבים, צוות, אימאות חדרירות, סדוקים, ללא חשמל ומים. דרך צללים מורהבים המתעדדים את חי הפולשים הימים וחומר ארכויוני מיימי הזור שיל פופולרי היסטורי האומלה של מוזמבק לפני עצמאונה ואחריה. בימי מליחמות האזרחים שמש מורתה המלון כלא לא לאסירים פוליטיים ובימי שלטונו המהפהכה האולסן בו אסירים "חרתאים", למשל, זונות ונשים רוקחות, שננטפסו ברוחותם ביל' בעיל. אבל מעל הכל זה סיירום של אנשי שלילים חסרי בית, שמצאו להם חדר או פנה, ניקו את קווי העכיבש, צבעו קצפת, סגו דלת או מעיל ועשו להם "בית". השאלה מהו "בית" מהדהדת מכל